

anbefalingerne, og jeg er ikke bekendt med på nuværende tidspunkt, hvorvidt der i de anbefalinger vil indgå noget, som specifikt omhandler Grønland eller for den sags skyld Færøerne.

Hr. Kuupik Kleist rejste en række konkrete emner, bl.a. arktisk forskning. Jeg kan sige, at det er sådan, at staten gennem bloktilskuddet giver finansiering til uddannelser, herunder de højere uddannelser i Grønland, som er områder, der er overtaget af Grønlands hjemmestyre. Så det er altså op til landsstyret og Landstinget at prioritere, hvordan de midler konkret skal anvendes.

Med hensyn til Retsvæsenkommissionen er det et emne, der indgår i Selvstyrekommissionens arbejde.

Så lyttede jeg jo opmærksomt til hr. Høgni Hoydals indlæg, der som sædvanlig var et meget principielt indlæg, hvad jeg synes er al ære og respekt værd. Og lad mig straks sige, at jeg jo fuldstændig deler hr. Høgni Hoydals grundsynspunkt, at det er vigtigt, at man tager ansvar selv. Det er simpelt hen en del af min grundfilosofi i det politiske arbejde. Og jeg vil gerne sige til hr. Høgni Hoydal for at undgå enhver misforståelse, at jeg ikke opfatter dem, der arbejder for, at Færøerne skal have ansvar for så mange ting som muligt, som nationalistiske, rabiate banditter, som hr. Høgni Hoydal udtrykte det – på ingen måde. Det er absolut ikke min opfattelse. Det er en ærlig sag.

Jeg er bare nødt til at sige, at det er en sag, der afgøres på Færøerne, og det er der, hr. Høgni Hoydal skal tage sit slagsmål. Det er faktisk ikke her i Folketinget, for her løber hr. Høgni Hoydal åbne døre ind. Der er et meget bredt flertal i Folketinget, der har fastslået, at hvad der måtte komme af ønsker fra færøsk side, er man indstillet på at følge.

Hr. Høgni Hoydal spurgte sådan retorisk, hvad det er, der spærrer for en fornuftig dialog. Nu vil jeg lige med det samme sige, at jeg synes, der er en meget fornuftig dialog. Jeg føler ikke, at der er nogen spærringer for en fornuftig dialog. Der har været, og der er en fornuftig dialog. Det er jo også grunden til, at vi i godt samarbejde med det færøske landsstyre har gennemført en overtageslov, som betyder, at Færøerne nu kan overtage en masse opgaver i det omfang og det tempo, Færøerne selv bestemmer. Og det er jo, som hr. Anfinn Kallsberg var inde på, sådan, at nu ligger den diskussion og den opgave på Færøerne.

Nej, jeg vil sige til hr. Høgni Hoydal, at hvis der er noget, der alligevel spærrer for en fornuftig dialog, så er det mere det, at hr. Høgni Hoydal kører rundt i en teoretisk, jeg vil sige en næsten teologisk, diskussion om, hvem det er, der beslutter de her ting. Den virkelige verden er, at det beslutter vi i fællesskab. Det færøske folk beslutter selv sin fremtid, og der er et flertal her i Folketinget, der vil imødekomme de ønsker, der kommer. Så er resten jo en ret teoretisk diskussion, og det er der, jeg tror, at kæden nogle gange hopper af.

Kl. 20.25

Jeg ved godt, at det for hr. Høgni Hoydal er en meget, meget vigtig principiel debat, men det er altså skyggeboksning, for hr. Høgni Hoydal har reelt ikke rigtig nogen modstandere her i Folketinget, men han lader som om. Og det kan somme tider spærre lidt for udsynet og for debatten.

Jeg lytter meget gerne til, hvad hr. Høgni Hoydal siger, men jeg må bare minde om, at opgaven, diskussionen nu ligger på Færøerne, akkurat som hr. Anfinn Kallsberg understregede det, og derfor synes jeg i og for sig også, det var meget relevant, at hr. Anfinn Kallsberg så tog fat på noget andet, nemlig, kan man sige, de fælles holdninger og strømninger, der er inden for rigsfællesskabet, af almen politisk karakter. Nu nævnte hr. Anfinn Kallsberg så familiepolitik og fleksibilitet i samfundet og skattepolitik osv., og det synes jeg netop er det, der karakteriserer et godt samarbejde, at det kan man også udveksle synspunkter om.

Så lad mig bare afrundende sige, at vi er mange, som bestemt ønsker, at vi har et levende rigsfællesskab, for det synes jeg der er gode historiske og kulturelle grunde til, men også et moderne rigsfællesskab i pagt med tiden baseret på tre ligeværdige parter, hvor jeg gerne vil understrege, at det er Færøerne og Grønland, der selv bestemmer deres fremtid og deres skæbne, og det er et rigsfællesskab baseret på frihed og ansvar. Det er den politiske ledetråd, regeringen følger, når det gælder udviklingen af rigsfællesskabet.

Til slut vil jeg endnu en gang takke for debatten, som jeg synes har været rolig og afslappet. Regeringen lægger nu op til en reformperiode. Vi har forberedt et stort program. Vi har tilrettelagt en fast kurs. Vi inviterer til et bredt samarbejde, og vi vil invitere alle Folketingets partier til at deltage i det samarbejde.